

jeg skal derfor ikke opholde Thinget videre dermed; men der staaer dog endnu lidt tilbage, som jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om. Der er allerede nu paa dette Trin af Sagen blevet talt om, hvorvidt denne Sag skulde sendes til Udvalg eller ikke; det er jo ganske vist lidt for tidligt efter Forretningsordenen, men siden det nu engang er kommet frem, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at denne Lov først burde have været forelagt Folkethinget, fordi det er her, at Statens Deconomi i det Hele tages under Overveielse, og naar dette nu ikke er skeet — jeg vil naturligviis ikke nu bestride Ministerens Ret til at undlade det — saa finder jeg, at det er i sin Orden, at denne Sag undergives Behandling i et Udvalg. Jeg formener, at der er kommet saamange Bemærkninger frem om ikke uvigtige Punkter af saa forskjellig Art, at man ikke kan vente sig, at Thinget i sin Heelhed kan faae nogen virkelig og berettiget Indflydelse paa Sagen, naar den ikke kommer til et Udvalgs Overveielse, idet det da mere vil berove paa hinanden krydsende Bemærkninger og Forslag af enkelte Medlemmer, hvilken Skikelse Loven i det Hele taget vil faae; men ved en saadan Lov som denne, der ogsaa kan have stor finantziel Betydning, bør dette efter min Mening ikke være Tilfældet. Jeg haaber altsaa, at denne Lov kommer ind i et Udvalg, og paa Grund deraf kan jeg saameget bedre undlade at udtale mig om forskjellige Punkter, endogsaa om dem, som jeg havde tænkt paa at omtale, men som nu ere blevne berørte fra andre Sider. Jeg vil imidlertid bemærke, at med Hensyn til, hvad der er fremkommet her angaaende Brevkort, har jeg ikke været tilfreds med nogen Udtalelse af Andre end af den høitærede Minister, og jeg maa endog sige, at selv hans Udtalelse ikke har tilfredsstillt mig ganske, idet det forekommer mig, at der ikke af Postvæsenet bør ydes den enkelte Mand paa det Heles Bekostning Noget som helst gratis, om det ogsaa er meget ubetydeligt. Mig forekommer det, at den Mand, som har Drang til at faae sine Ideer sættele paa et Brevkort, og som ikke kan oppebie det Dieblif, da han er istand til at komme ned

i en Urtebod eller hjem, hvor han boer, maa finde sig, naar han sætter saa stor Priis paa sine Ideer, at betale dem med 1 Sk. mere end ellers. Jeg mener derfor, at 5 Sk. for et Brevkort, naar de sælges enkeltviis, bør være den billigste Priis, men man kan jo gjerne give Rabat, naar de kjøbes i større Partier, ligesaavel som det skeer med Hensyn til Frimærker. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) igaar nævnt som en Indvending mod og Betentelighed ved Brevkort, at man i andre Lande har seet, at de kunne misbruges. Dette forekommer mig dog ikke at være af nogen Betydning; thi skulle vi affkaffe alle de Friheder, Menneskene have, fordi de kunne misbruges, saa beholde vi ikke mange tilbage. Jeg vil nævne f. Ex. Pressefriheden. Fordi muligen et eller andet Dagblad udseer sig — hvad det ærede Medlem jo kan tale med om — en Medborger og gjør ham til stadigt Offer for sine Udtalelser, er det derfor ikke sagt, at vi skulle opgive Pressefriheden; det vilde forekomme mig meget urigtigt. Nei, lad os kun faae Brevkort, og lad dem, der ville bruge dem, betale dem; det er det Naturlige og Rimelige. Jeg er af den Mening, at denne monopoliserede Anstalt, Postvæsenet, i det Væsentlige skal bære sig selv, og jeg vil derfor have, at der ikke fra Statens Side skal gjøres Offre til denne Institution, der jo naturligviis ogsaa er en Statsanstalt. Jeg holder fuldstændigt med Ministeren i, at det ikke er værd at indlade sig paa et Experiment som dette at nedsætte Brevkortenes Priis til 2 Sk., som det fra flere Sider er blevet antydet. Jeg kan ikke rigtigt see af Lovforslaget, om Prisen for Convoluter med paatrykt Frimærke indeslutter Betalingen for Papiret og Fabricationen deraf; hvis dette ikke er Tilfældet, bør der optages en Bestemmelse af den Art, at Vedkommende komme til at betale ogsaa Convolutens Værdi; saavidt jeg erindrer, koste 25 Convoluter med Frimærke nu en Priis, hvormed Convoluten ogsaa er betalt, og dette finder jeg ikke bør opgives. — Med Hensyn til den Betaling, som her er indført for Breve, er der een, som jeg har Meget imod, og det er, at et ufrankeret Brev skal koste 8 Sk.